

До спеціалізованої вченої ради
Д 08.727.02
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
49005, м. Дніпро, просп. Гагаріна, 26

В І Д Г У К

офіційного опонента

на дисертацію Костири Олександра Миколайовича

«Криміналістична характеристика та особливості розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами», поданої на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук зі спеціальності 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

Актуальність дослідження. Євроінтеграція України вимагає від усіх державних структур певного реформування для забезпечення найбільш ефективної діяльності країни. Це стосується й діяльності різноманітних правоохоронних органів. Слід зазначити, що суспільні відносини у сфері власності є вельми важливими для усіх пересічних громадян. Це обумовлено як визначенням недоторканості власності в Конституції України, так і психологічними особливостями кожної людини. Тому грабежі і розбої, учинені раніше засудженими особами, деморалізуюче впливають на кожного громадянина, а у великій сукупності – і на суспільство. З огляду на зазначене, створення дієвої методики розслідування досліджуваної категорії кримінальних правопорушень є беззаперечною потребою в діяльності вчених-криміналістів.

За офіційними статистичними даними Генеральної прокуратури України, у 2013 р. зареєстровано 4604 факти вчинення грабежів та розбоїв раніше засудженими особами, за якими у 37 % випадків було складено обвинувальні акти, у 2014 р. – 4446, за якими обвинувальний акт було складено у 38 % кримінальних проваджень, у 2015 р. – 4004, за якими обвинувальний акт було складено у 36 % кримінальних проваджень, у 2016 р. – 3948, за якими обвинувальний акт було складено у 39 % кримінальних проваджень, у 2017 р. – 4029, за якими обвинувальний акт було складено у 35 % кримінальних проваджень, а за дев'ять місяців 2018 р. – 2604, з яких лише у 32 % випадків пред'явлено обвинувальний акт.

Тобто показники вчинення кримінальних правопорушень досліджуваної категорії з року в рік знаходяться на досить високому рівні, в той час як позитивний кінцевий результат розслідування (складання обвинувального акту) має місце менше ніж в половині випадків. Крім того, анкетування працівників правоохоронних органів та аналіз слідчо-судової практики показали, що досліджувані кримінально карані діяння є досить складними в процесі доказування істини у справі.

Теоретичний базис дисертаційного дослідження становлять фундаментальні праці, в яких розглядаються концептуальні основи розслідування кримінальних правопорушень, що були підготовлені рядом вітчизняних та зарубіжних науковців, зокрема: Л.І. Аркуші, В.П. Бахіна, Р.С. Белкіна, А.Ф. Волобуєва, В.Г. Гончаренка, І.В. Гори, В.А. Журавля, А.В. Іщенко, Н.С. Карпова, Н.І. Клименко, О.Н. Колесніченка, В.П. Колмакова, В.О. Коновалової, В.П. Лаврова, В.К. Лисиченка, В.В. Лисенка, І.М. Лузгіна, В.Г. Лукашевича, Є.Д. Лук'янчикова, С.І. Мінченка, В.Л. Ортинського, М.А. Погорецького, М.І. Порубова, О.Р. Ратінова, М.В. Салтевського, М.О. Селіванова, Р.Л. Степанюка, О.Ю. Татарова, В.В. Тіщенко, Л.Д. Удалової, К.О. Чаплинського, С.С. Чернявського, Ю.М. Черноус, В.Ю. Шепітька, М. П. Яблокова та ін. Безпосередньо проблеми розслідування кримінальних правопорушень проти власності розглядалися у роботах таких вчених, як А.Т. Бекбулатової, Б.Ю. Бистрицького, В.С. Бондар, Н.Ю. Кириленка, Ю.А. Кушнерика, Є.І. Макаренка, В.В. Самсонової, І.В. Сороки, О.Г. Швидкого, Г.В. Щербакової, М.О. Яковенко та ін.

Останніми спробами наукового пошуку з цієї проблематики можна визначити наступні: Г.В. Щербакова «Початковий етап розслідування розбоїв, вчинених з метою заволодіння приватним майном громадян» (Київ, 2006 р.); М.О. Яковенко «Розслідування нерозкритих грабежів та розбоїв минулих років» (Луганськ, 2011 р.); П.Ю. Кравчук «Використання спеціальних знань під час розслідування грабежів і розбоїв» (Ірпінь, 2015 р.); Б.Ю. Бистрицький «Розслідування грабежів, учинених неповнолітніми» (Київ, 2016); Ю.А. Кушнерик «Процесуальне керівництво розслідуванням грабежів та розбійних нападів» (Київ, 2016 р.).

Однак у зазначених дослідженнях висвітлювалися лише окремі питання розслідування корисливих злочинів, зокрема криміналістичні характеристики злочинів відповідно до їх об'єкта та предмета, деякі особливості планування розслідування, а також проведення слідчих (розшукових) дій на початковому етапі розслідування. Втім, ґрунтового аналізу криміналістичного забезпечення розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами, дослідниками проведено не було. Слід наголосити, що зазначені роботи переважно проводилися до прийняття чинного КПК України та у іншій соціально-економічній ситуації. Значна кількість вчинення досліджуваної категорії правопорушень вимагає від правоохоронних органів створення нових методів їх розслідування. Враховуючи, що наукове дослідження О.М. Костири покликане усунути існуючі в цьому напрямку прогалини, актуальність теми дисертації не викликає сумнівів.

Об'єкт та предмет дослідження сформульовані вдало і відповідають вимогам МОН України. Об'єктом дослідження є кримінальні процесуальні відносини, що виникають у діяльності правоохоронних органів України при розслідуванні грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами. Предметом дослідження є криміналістична характеристика та особливості розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами (стор. 24 дис., стор. 3 автореф.).

Дисертацію виконано відповідно до Переліку пріоритетних напрямів наукового забезпечення діяльності Національної поліції України на період 2015-2019 рр., затвердженого наказом МВС України від 16.03.2015 № 275, а також відповідно до загальноуніверситетської наукової теми Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ «Теорія і практика застосування кримінально-правових і кримінально-процесуальних норм, кримінологічних, криміналістичних заходів протидії злочинності в Україні» (державний реєстраційний номер 0112U003551).

Ступінь достовірності та обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Методологія та методика дослідження вибрані вірно. Як вбачається з відповідних положень дисертації, автор володіє методологією наукового аналізу складних проблем теорії і практики юридичної науки.

В процесі дослідження дисертант, для досягнення поставленої мети, з урахуванням об'єкта і предмета дослідження, використав у роботі загальнонаукові та спеціальні методи, які є засобами наукового пошуку. Їх застосування було обумовлено системним підходом, що дозволяє реалізувати докладний розгляд методики розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами.

Результати дисертаційного дослідження О.М. Костирі є аргументованими та переконливими, вони отримані завдяки широкому використанню наукових джерел, емпіричного матеріалу та вмілому використанню різноманітних методів наукового дослідження.

Так, **емпіричний матеріал** відповідає вимогам репрезентативності. Емпіричну основу дослідження становлять офіційні дані статистичної звітності Генеральної прокуратури і МВС України та результати узагальнення оперативної, слідчої й судової практики за 2012-2018 рр.. Зокрема, здійснено вивчення й аналіз матеріалів 127 кримінальних справ та 463 кримінальних проваджень за фактами вчинення грабежів та розбоїв раніше засудженими особами (Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Закарпатська, Запорізька, Київська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Чернігівська та Херсонська області); також проаналізовано зведені результати анкетування 89 працівників прокуратури, 311 слідчих, 178 працівників оперативних підрозділів та 61 працівника експертних установ МВС України. Під час дослідження використано власний досвід роботи у правоохоронних органах України.

Дисертант висунув вірні гіпотези, сумлінно їх перевіряв та зробив слушні висновки, спрямував дослідження на розробку наукової концепції.

Метою дослідження є вирішення конкретного наукового завдання з розробки окремої методики розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами. (стор. 24 дис.).

В цілому, **достовірність й обґрунтованість наукових положень та висновків**, сформульованих у дисертації, забезпечується вдалою і продуманою структурою наукової розробки, логікою викладення матеріалу, потужним масивом емпіричної та джерельної бази.

Структура дисертації є логічно побудованою та ґрунтується на комплексному підході до вирішення проблем організації і тактики розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами.

Висновки до розділів та загальні висновки дисертації відповідають сутності розглянутих питань і відзначаються чіткістю викладених думок. Так, О.М. Костиря вміло поєднавши наукову і практичну діяльність, ґрунтовно проаналізував теоретичний, практичний і законодавчий матеріал, сформулював на цій основі виважені й слушні висновки, які є вагомим внеском у теорію української кримінально-процесуальної та криміналістичної науки.

Таким чином, сформульовані у дисертації наукові положення, висновки та рекомендації мають належний рівень обґрунтованості.

Достовірність і новизна наукових положень, висновків та рекомендацій. Наукова новизна одержаних результатів визначається тим, що дисертація є першим у вітчизняній науці криміналістики монографічним комплексним дослідженням методики розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами. Як результат проведеного дослідження необхідно вказати ряд наукових положень, висновків та рекомендацій, які характеризуються вагомим теоретичним і практичним значенням.

Вивчення змісту дисертаційного дослідження дозволяє зробити висновок про наявність елементів наукової новизни. Найбільш важливими теоретичними положеннями, на нашу думку, є:

Надано інформативне наповнення структури криміналістичної характеристики грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами, в якій послідовно охарактеризовано такі її елементи як способи вчинення злочину, предмет злочинного посягання, обстановка вчинення злочину, слідова картина вчинення злочинних дій, особа потерпілого та особа злочинця (рецидивіста).

Вирізнено типи рецидивістів, які вчиняють грабежі та розбої, зокрема: а) рецидивісти, які для припинення можливого опору потерпілого застосовують фізичне насильство при заволодінні чужим майном; б) рецидивісти, які для забезпечення безперешкодного залишення місця скоєння злочину застосовують фізичне насильство; в) рецидивісти, які при застосуванні фізичного насильства викрадають майно жертви, не маючи при цьому такого попереднього наміри; г) рецидивісти, які в процесі застосування фізичного насильства, викликаного причинами немайнового характеру, приймають рішення про вчинення розбійних дій.

Сформульовано типові слідчі ситуації початкового етапу розслідування грабежів та розбоїв, учинених раніше засудженими особами: 1) грабіжники затримані на місці події, наявна повна інформація стосовно факту та обставин вчинення правопорушення; 2) грабіжники затримані під час проведення комплексу заходів по «гарячих слідах», наявна певна інформація стосовно факту та обставин вчинення правопорушення; 3) грабіжники зникли з місця події, наявна певна інформація стосовно факту та обставин вчинення правопорушення, є потерпілий та свідки; 4) грабіжники зникли з місця події, наявна обмежена інформація стосовно факту та обставин вчинення

правопорушення, є потерпілий, свідки відсутні; 5) грабіжники зникли з місця події, є потерпілий, свідки відсутні, відсутня інформація стосовно факту та обставин вчинення правопорушення.

Удосконалено класифікацію типових способів вчинення розбоїв, зокрема: а) напад ззаду з ударом по голові рукам або іншими предметами, а потім нанесення великої кількості ударів по тілу; б) напад ззаду з придушенням особи петлею; в) зближення з потерпілим з переду та під незначним приводом нанесенням ударів руками, ногами, випадковими предметами; г) проникнення в житло, де за допомогою принесених із собою предметів, використуваних як зброї, жертві заподіюються тілесні ушкодження.

Слід відмітити запропоновані дисертантом рекомендації з криміналістичного забезпечення проведення окремих слідчих (розшукових) дій, спрямованих на вилучення інформації з матеріальних (обшук), особистісних (одночасний допит раніше допитаних осіб) та змішаних (пред'явлення для впізнання, слідчий експеримент) джерел, зокрема, для більш ефективного їх проведення шляхом використання відповідних спеціалістів і тактичних прийомів.

Справляє позитивне враження й систематизація умов та факторів, які впливають на низьку ефективність діяльності працівників правоохоронних органів під час розслідуванні досліджуваної категорії кримінальних правопорушень.

Важливе значення мають організаційні і тактичні умови проведення огляду та допиту як найбільш поширених слідчих (розшукових) дій початкового етапу розслідування під час розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами.

Дисертант напрацював самостійні наукові узагальнення та висновки, які виносить на захист. Разом із збагаченням теорії криміналістики вони мають суттєве теоретичне та практичне значення.

Практичне значення одержаних результатів полягає у тому, що викладені й аргументовані в дисертації теоретичні положення, висновки і рекомендації впроваджені та використуються у:

– *науковій діяльності* – як підґрунтя для подальшої наукової розробки й вирішення проблем методики розслідування окремих видів злочинів та напрямів боротьби із грабежами і розбоями;

– *освітньому процесі* – при викладанні навчальних дисциплін «Криміналістика», «Організація розслідування злочинів», «Кримінальний процес», «Оперативно-розшукова діяльність», «Тактичні особливості проведення слідчих дій», а також при підготовці підручників, лекцій і навчально-методичних матеріалів, проведенні семінарів і практичних занять з кримінального процесу, криміналістики та оперативно-розшукової діяльності;

– *практичній діяльності* – для удосконалення діяльності оперативних, слідчих та експертних підрозділів Національної поліції України, а також при проведенні практичних занять у системі службової підготовки, на курсах підвищення кваліфікації.

Повнота викладення наукових положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації та в опублікованих працях.

Основні результати дослідження опубліковано у дванадцяти наукових публікаціях за темою дисертації, з яких: п'ять – у наукових журналах та збірниках наукових праць, визначених МОН України як фахові видання з юридичних наук, та одна – у періодичному виданні іншої держави; шість тез доповідей на науково-практичних конференціях, семінарах та круглих столах (стор. 7 автореф.).

Теоретичні положення й висновки дисертації в цілому та окремі її аспекти оприлюднені на науково-практичних конференціях, семінарах та круглих столах (стор. 29 дисер.).

Автореферат за своїм змістом відповідає основним положенням дисертації та повністю відображає зміст, основні положення, висновки та пропозиції, які сформульовані у роботі.

У першому розділі «Криміналістична характеристика грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами» розкрито стан наукової розробленості проблеми, визначено сутність криміналістичної характеристики злочину, виокремлено її структурні елементи та визначено кореляційні зв'язки між ними.

З'ясовано, що в системі криміналістичної характеристики досліджуваного правопорушення наявними є наступні елементи: спосіб вчинення злочину; обстановка вчинення злочинного діяння; «слідова картина»; предмет злочинного посягання; особа потерпілого; особа злочинця. Акцентовано увагу на тому, що для розслідування грабежів та розбоїв, учинених раніше засудженими особами, побудова чіткої структури взаємопов'язаних елементів також має велике значення. Зокрема, на основі відомостей, що становлять зміст типової криміналістичної характеристики, відбувається висування версій та планування розслідування в цілому (стор. 42 дис.)

Встановлено, що досліджуване кримінальне правопорушення має повноструктурний склад способу його учинення, адже здебільшого (67 %) грабіжники здійснюють підготовчі заходи та приховування слідів злочину. Базуючись на дослідженні судово-слідчої практики аргументується позиція стосовно того, що вибір способу вчинення кримінально караних діянь даної категорії залежить від первинної спрямованості особистості суб'єкта, який їх вчинює (стор. 8 автореф.).

Дисертантом детально розглянуто та проаналізовано обстановку вчинення грабежів та розбоїв. У її змісті виділено місце вчинення злочину: 1) місця загального користування (парки, вулиці, сквери тощо) – 72%; 2) спортивно-масові заклади (стадіони, спортивні комплекси, манежі) – 11%; 3) під'їзди багатоповерхівок, прилегла територія приватних будівель – 12%; 4) громадський транспорт (автобуси, трамваї, тролейбуси) – 3 %; 5) інші місця – 2%.

З'ясовано закономірні зв'язки між злочинцем і потерпілим, поведінка якого переважно має віктимний характер, шляхом виділення відповідних віктимологічних груп.

Грунтовним дослідженням та аналізом особи злочинця з'ясовано, що визначені кримінальні правопорушення переважно вчиняють одноособово

осудні особи чоловічої статі віком від 25 до 35 років, з наявною у них середньою спеціальною освітою або базовою вищою освітою, без постійного місця роботи, що проживають у районі вчинення грабежу чи розбою, раніше засудженими (стор. 73-80 дис.)

У другому розділі **«Початковий етап розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами»** висвітлено питання організації та планування розслідування у відповідності до отриманої правоохоронними органами інформації на його початковому етапі.

З'ясовано, що кримінальні провадження повинні мати певну систему для того, щоб більш ефективно застосовувались сили та засоби правоохоронних органів. Саме тому під час розслідування визначаються відповідні напрями та складаються плани проведення окремих процесуальних дій. В той же час, зазначені аспекти повинні будуватися у відповідності до конкретних умов, які склалися на певному етапі розслідування.

Дисертантом в залежності від наявної початкової інформації про подію на початковому етапі розслідування було сформульовано типові слідчі ситуації. Відповідно до них було окреслено алгоритм дій працівників правоохоронних органів (стор. 95-107 дис.)

О.М. Костиря встановив, що огляд місця події є найбільш важливим засобом попередньої перевірки повідомлень про грабежі та розбої. З огляду на результати його проведення можливе встановлення наступних слідчих ситуацій відповідно до їх інформаційного наповнення. Зокрема, а) наявна відомості про особу рецидивіста; б) наявні відомості про матеріальні сліди злочину (предмет злочинного посягання, знаряддя злочину); в) наявні відомостей про особу потерпілого.

Акцентовано увагу на тому, що необхідність досконально зібрати існуючу інформацію про суспільно-небезпечного діяння, в тому числі ту, що залишилась в пам'яті очевидців події пояснюється екстремальними умовами, в яких знаходились учасники події. Тому через великий проміжок часу після вчинення грабежу чи розбою ця інформація, якщо її вчасно не зібрати, може достатньо сильно видозмінитися. Адже в пам'яті людини вона з часом видозмінюється, а, іноді, взагалі зникає. (стор. 121-129 дис.)

У третьому розділі **«Подальший етап розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами»** надано характеристику організаційно-тактичним особливостям проведення відповідних слідчих (розшукових) дій, а також використання спеціальних знань.

Встановлено, що при розслідуванні грабежів та розбоїв пред'являлися для впізнання: живі особи (82 %), різні предмети (48 %), інші об'єкти – приміщення, окремі ділянки місцевості (3 %). Доведено, що знаряддя злочину доцільно пред'являти не тільки потерпілому, але й підозрюваному та іншим особам, які могли бачити цей предмет.

Визначено тактичні прийоми, що можуть використовуватись при проведенні слідчого експерименту: 1) здійснення слідчого експерименту з грабіжником-рецидивістом окремо від потерпілого і навпаки; 2) застосування натурних моделей; 3) застосування науково-технічних засобів фіксації

процесуальної дії.

Визначено основні форми використання спеціальних знань в досліджуваній категорії кримінальних проваджень. Встановлено, що чинне законодавство передбачає дві форми застосування слідчим спеціальних знань на досудовому розслідуванні: 1) залучення спеціаліста до участі у слідчих (розшукових) діях; 2) призначення й проведення судової експертизи. Наголошено на тому, що науковці додають до цього переліку й безпосереднє застосування спеціальних знань уповноваженою особою. (стор. 15 автореф.)

В цілому дисертаційне дослідження О.М. Костири відрізняється аргументованістю та достатньою обґрунтованістю запропонованих висновків. Автором використано достатньо широкий спектр літературних джерел. Висновки й пропозиції науково обґрунтовані і підтверджені належними інформаційними даними. Все це дозволяє позитивно оцінити рецензовану наукову працю, відзначити її новизну, самостійність виконання, належний теоретичний рівень.

Разом із тим, позитивно оцінюючи дисертаційне дослідження О.М. Костири, слід відзначити в ній й деякі спірні, дискусійні положення, які можуть стати підґрунтям для обговорення під час захисту.

1. У першому розділі «Криміналістична характеристика грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами» здобувач висвітлює сутність досліджуваної наукової категорії, а також надає характеристику її елементів (стор. 31-75 дис.). Крім того, О.М. Костиря у відповідних підрозділах виокремлює окремі кореляційні зв'язки між окремими складовими криміналістичної характеристики досліджуваної категорії кримінальних правопорушень. Ми вважаємо, що практичне застосування криміналістичної характеристики направлене на побудову взаємозалежної системи кореляційних зв'язків. Тому їх перелік, на нашу думку, потребує більш повного висвітлення.

2. Охарактеризовані в підрозділі 2.1 «Типові слідчі ситуації при розслідуванні грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами» аспекти початкового етапу розслідування повністю розкривають завдання, які здобувач поставив перед собою. В той же час було б доречно щоб дисертант, в розрізі цього висвітлив питання взаємодії слідчого з різними підрозділами Національної поліції України.

3. У підрозділі 3.3 «Особливості використання спеціальних знань» автор досліджує питання процесуального та непроцесуального застосування означених засобів розслідування (стор. 158-169 дис.). На наш погляд, необхідно було б надати відповідний перелік питань до усіх видів судових експертиз, зазначених в дослідженні. Вбачаємо за необхідне порадити дисертанту в подальшому проводити дослідження за вказаними напрямками.

4. Дисертація значно б виграла, якщо при викладенні матеріалу О.М. Костиря дослідив питання профілактики грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами. Це пов'язано з тим, що досліджуване суспільно-небезпечне діяння, безумовно, має свої типові криміналістичні особливості, які були докладно визначені дисертантом під час розгляду його криміналістичної характеристики. На нашу думку, завдяки цьому більш чітко вималювалися б

соціальні умови, що передують вчиненню цих правопорушень. Але дане питання не знайшло цілісного відображення в дисертації, хоча в окремих підрозділах дисертант фрагментарно висвітлює окремі його аспекти.

Висловлені зауваження не впливають на загальну позитивну оцінку роботи та істотно не зменшують її теоретичного та практичного рівня. Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що теоретико-прикладні висновки дисертації забезпечують розвиток теорії криміналістики і вдосконалення практики розслідування кримінальних правопорушень, а також виступають підґрунтям для проведення подальших наукових досліджень з цієї тематики.

Оцінка змісту дисертації, її завершеність в цілому, оформлення. Дисертація Костири Олександра Миколайовича «Криміналістична характеристика та особливості розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами» є завершеною кваліфікаційною працею, в якій отримано нові науково обґрунтовані результати, що у сукупності розв'язують конкретне наукове завдання, яке має істотне значення для кримінального процесу, криміналістики та практичної діяльності органів досудового розслідування, а саме розроблено та науково обґрунтовано основоположні криміналістичні основи забезпечення розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами.

Дисертація є самостійною роботою, пройшла належну апробацію, її зміст цілком відповідає заявленій дисертантом науковій спеціальності.

Оформлення дисертації та автореферату відповідає встановленим МОН України вимогам.

Викладене дозволяє зробити загальний висновок про те, що дисертаційне дослідження «Криміналістична характеристика та особливості розслідування грабежів і розбоїв, учинених раніше засудженими особами» є кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто здобувачем, вирішує важливе наукове завдання, є актуальним, завершеним, таким, що має теоретичну і практичну значущість та відрізняється науковою новизною. Таким чином, дисертаційне дослідження відповідає вимогам пунктів 9, 11, 13 «Порядку присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24.07.2013 р., № 567, а його автор, **Костиря Олександр Миколайович**, заслуговує на присудження наукового ступеня кандидата юридичних наук (доктора філософії) за спеціальністю 12.00.09 – кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність.

Офіційний опонент:

Проректор

Національної академії прокуратури України,

доктор юридичних наук,

старший науковий співробітник

С. Мінченко

Підпис

Начальник відділу
документального забезпечення

“ 20 ” року

